

[Finansministeren.]

knyttet til, at et eller flere børn studerer. Vi er derfor villige til at overveje det her fremsatte forslag, selv om vi er tilbøjelige til at mene, at andre veje er mere hensigtsmæssige for at nå målet.

Jeg tror, det vil være nyttigt, hvis det folketingsudvalg, som skal behandle lovforslaget, enten bliver det samme som det, der behandler lovforslaget om ungdommens uddannelsesfond, eller at det søger nøje kontakt med det pågældende udvalg. Jeg har det indtryk, at man da formentlig vil komme til det resultat, at den vej, som den højtærede undervisningsminister har foreslået ved sit forslag om ungdommens uddannelsesfond, er den mest hensigtsmæssige at gå.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen): Jeg skal kun fremsætte enkelte bemærkninger til det svar, den højtærede finansminister har givet på det af venstre og det konservative folkeparti fremsatte lovforslag. Jeg vil gerne navnlig hæfte mig ved den højtærede finansministers afsluttende bemærkninger, der gik ud på, at ministeren mente, man burde se på dette lovforslag i sammenhæng med det af undervisningsministeren fremsatte lovforslag om en udvidelse af ungdommens uddannelsesfond. Heri er vi ganske enige, og jeg vil også gøre opmærksom på, hvad formodentlig den højtærede finansminister har bemærket efter min fremsættelsestale: at vi har peget på, at vi ønsker en helhedsløsning; vi ønsker såvel en udvidelse af den nuværende legat- og lånemasse som gennemførelse af det foreliggende lovforslag, der går ud på, at man også støtter dem, der yder noget selv.

Det er måske et temperamentsspørgsmål. Jeg havde indtryk af, at den højtærede undervisningsminister i forbindelse med debatten om ungdommens uddannelsesfond omtalte vort forslag med lidt større velvilje, end den højtærede finansminister gjorde i dag. Jeg synes, tonen var lidt anderledes; jeg var i hvert fald ikke i tvivl om, at den højtærede undervisningsminister ønsker en samlet ordning af denne sag, således som vi har lagt op til, og jeg håber, at finansministerens sidste bemærkning om, at man gerne skulle arbejde med de to lovforslag i et fælles udvalg, i det udvalg, der er nedsat

til at behandle lovforslaget om ungdommens uddannelsesfond, betyder, at den højtærede finansminister ønsker at medvirke til den fælles løsning, vi har lagt op til.

Den højtærede finansminister hæftede sig ved enkeltheder i lovforslaget og henviste til den betænkning, der er afgivet vedrørende de studerendes økonomiske vilkår. Ministeren sagde i den forbindelse, at forslagsstillerne ikke havde citeret alt, hvad der står i den pågældende betænkning, og ikke havde citeret den diskussion, der havde været om skatteforslagene. Det er rigtigt; vi har ment, at det var en naturlig baggrund for vort forslag at angive de synspunkter, der er fremsat i betænkningen som baggrund for de konkrete forslag, der er stillet i betænkningen, og som vi har fulgt med de enkelte afvigelser, som den højtærede minister ikke kom ind på. Men da den højtærede minister nævnte den fordel, han mente det kunne være for de største indkomster, vil jeg gerne have lov til at citere, hvad der står i den gule betænkning på side 37 — jeg anmoder den højtærede formand om tilfaldelse til at citere —:

„Det er dog heroverfor inden for udvalget gjort gældende, at skattesystemets udformning nødvendigvis må resultere i, at en fradragsret giver en større skattelettelse for de skatteydere, der betaler mere i skat af den øverste del af deres indkomst, end for skatteydere med lavere indkomster, og at denne virkning af en fradragsret tillige er rimelig, idet man kun i kraft heraf, på et hvilket som helst indkomstniveau, vil kunne skabe mere lige vilkår for forældre med studerende børn i forhold til forældre uden studerende børn.“

Det er det sidste, der er afgørende. Det afgørende er, at man stiller en familie, som ofrer noget på børnenes uddannelse, lige med en anden familie, som ikke gør det, ved at foretage denne, lad os kalde det deling af indtægterne, som vi tilstræber med dette lovforslag, der går ud på, at man lægger skatten af et beløb på op til 3 000 kr., som anvendes til studier, over på modtageren, den unge studerende, og fritager forældrene for denne skat. Denne deling synes vi er retfærdig, og vi synes, at det er retfærdigt, at de to familier på denne måde stilles lige. Jeg kan derfor kun frem-